RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.832 van 17 juni 1997
in de zaak A. 59.652/X-4154.

In zake : Jos PUT,
wonende te OOSTENDE,
Antwerpenstraat 6A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Pensioenen.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 31 augustus 1994 werd ingediend door Jos PUT om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 21 juni 1994 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij zjn vraag tot herziening van de beslissing van 19 oktober 1988 wordt verworpen, beslissing die aan verzoeker werd aangezegd op 8 juli 1994;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 2 mei 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct-auditeur J. HEEMERIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Jos PUT, gewezen beroepsvrijwilliger, vraagt op 2 juni 1986 een vergoedingspensioen aan wegens "huidaandoening (litteken aan armen, rug, been en aangezicht) en verslaving aan tabletten". Tijdens een militaire sporttraining bezeerde hij zich aan het scheenbeen. Door geneesmiddelen die hij moest innemen voor de moeilijk helende wonde en voor de huidziekte -die zou ontstaan zijn door het reinigen van legervoertuigen met mazoutderivaten- zou hij aan geneesmiddelen verslaafd zjin geraakt.

1.2. De commissie voor vergoedingspensioenen verwerpt die aanvraag op 19 oktober 1988 op grond van volgende considerans :

> "dat er geen bewijselementen werden aangevoerd waaruit zou blijken dat de door de verzoeker ingeroepen kwalen het gevolg zijn van schadelijke feiten, hem overkomen gedurende en ingevolge de militaire dienst; dat de expert van de Gerechtelijk geneeskundige dienst zich steunend op de anamnese en gespecialiseerd neuropsychiatrisch onderzoek van oordeel is dat de ingeroepen kwalen zeker niet in verband kunnen gebracht worden met de dienstactiviteiten".

1.3. Op 12 september 1989 wijst de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen het beroep van verzoeker tegen deze beslissing af omdat het te laat werd ingesteld.

1.4. Verzoeker dient op 11 mei 1992 een "aanvraag tot herziening - artikel 40" in.

1.5. De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen verklaart deze aanvraag op 21 juni 1994 onontvankelijk "aangezien geen nieuwe elementen werden bijgebracht om het feit van de dienst aan te tonen". Het is van deze beslissing dat thans de vernietiging wordt gevorderd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat artikel 97 van de Grondwet (thans artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet) en de algemene rechtsbeginselen tot vrijwaring van de rechten van de verdediging werden geschonden doordat de commissie van beroep de door hem ingebrachte stukken heeft genegeerd;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant stelt dat het bundel van verzoeker grotendeels afschriften omvat van documenten die zich reeds in het dossier bevonden en derhalve al in de vorige procedure werden onderzocht, dat de overige stukken niet van die aard zijn dat zij de eventuele schadelijke dienstfeiten zouden kunnen aantonen en dat geen van de overgelegde stukken ertoe kan strekken de vereiste oorsprongsbewijzen in militaire dienst aan te brengen;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de aandacht vestigt op bijlage C3 bij het verzoekschrift;

2.4. Overwegende dat de herzieningsaanvraag van verzoeker enkel kan begrepen worden als een verzoek tot herziening op grond van nieuwe gegevens met betrekking tot de beslissing van 19 oktober 1988;

2.5. Overwegende dat "nieuwe gegevens", die luidens artikel 40 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen aanleiding kunnen geven tot de herzieningsprocedure, slaat op nieuwe, de commissie onbekende gegevens die kunnen dienen tot staving van tot dusver niet bewezen geachte gegevens;

2.6. Overwegende dat de door verzoeker tijdens de herzieningsprocedure voorgebrachte documenten ofwel niet nieuw, want reeds eerder overgelegd, ofwel niet ter zake dienend waren, want niet van aard de oorsprong van de kwaal te kunnen aantonen;

2.7. Overwegende dat bijlage C3 bij het verzoekschrift -een attest van F. BLOEMEN is betreffende "het werkongeval overkomen aan Jos PUT"- dat dateert van 10 augustus 1994- met andere woorden van na de bestreden beslissing; dat aangezien dit stuk niet werd overgelegd aan de commissie van beroep haar niet verweten kan worden er geen rekening mee te hebben gehouden;

2.8. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat door de herzieningsaanvraag te verwerpen omdat "geen nieuwe elementen werden bijgebracht om het feit van de dienst aan te tonen" de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen haar beslissing met redenen omkleed heeft; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **G. BAETEMAN.**